

indskrænke Kanonantallet, men forøge Ammunitionen til ca. Halvdelen af, hvad der skal bruges i Krig til det mindre Antal Kanoner.

„Der gaas dog herved ud fra, at man, saa snart Omstændighederne gjøre det muligt, vil søge at tilvejebringe det hele i den nævnte Kommissionsbetænkning (Forlaget af 1881) opførte Antal Skyts med 4 à 500 Skud pr. Piece foruden Alt, hvad der er nødvendigt for i Løbet af en rimelig Tid at kunne fordoble Ammunitionsforsyningen“.

Paa dette Trin af Planens Udvikling fremtræder den med en forøget Beføstning af mellem 6 og 7 Mill. Kr.

Den Betænkning fra Cheferne for Ingenieurkorpsen og Artilleriet, hvoraf ovenstaaende Citater ere tagne, slutter saaledes: „Til Slutning finde vi at burde henlede Opmærksomheden paa, at Anlægget af de her foreslaaede Befæstninger, foruden de af Krigsministeriet allerede paatænkte Udvidelser af nogle af Hærens Baaben og Korps samt af Artilleriets Værksteder m. m., formentlig vil nødvendiggjøre en Del andre fortrinnsvis Artilleriet vedrørende Foranstaltninger, saasom Opførelse udenfor Staden paa Sjællandsiden af et Laboratorium, Værksteder og Magasiner til Opbevaring af Materiel, Krudt og særdisg Ammunition, udover dem, der komme i og ved Befæstningerne. Opførelsen af Krudtmagasiner til Erstatning for de nuværende langs Krudttaarnsveien er allerede nu særdeles ønskelig af Hensyn til deres Veliggenhed ved Rysten, der gjør dem udsatte for ved et ubentet Fredsbrud at blive sprængte ved Skud fra fjendtlige Skibe, før det er lykkes at faae deres Indhold bort fra dem. Der vil ogsaa maatte sørges for Vysmaskiner, Telegrafledninger m. m.“

Vi have kun her gjengivet det Bæsentligste af, hvad der foreligger af Nytt med Hensyn til den hele Plan, siden Sagen sidst forelaa for Folkethinget, og skulle forøvrigt henvise til tidligere udførlige Fremstillinger. Det turde vel snart kunne ventes, at forstandige Mænd ville indse, at man ved disse Planer er i Færd med at føre os ind paa en Vej, der uden at afgive nogen betryggende Sikkerhed i mere end een Henseende, vil kunne lede til Landets Ruin.

Ikke desto mindre har Regjeringen benyttet sig af de uhykelige provisoriske Tilstande til paa flere Punkter at paabegynde Fæstningsanlægene i bitterlig Strid med Folkethingets saa ofte udtalte Villie. Vi henvise til de derom indhentede Oplysninger i de nedenfor meddelte Skrivelser fra Krigsministeriet. Det er en Selvfølge, at disse egenmægtige Handlinger have skabt en ny Hindring for Forhandlingen om Forsvarets Ordning, og vi antage, at Folkethinget ønsker udtrykkelig at protestere imod disse Foranstaltninger. Vi foreslaa derfor Vedtagelse af følgende Paastand paa Overgang til Dagsordenen:

„Det Folkethinget atter forkafter Forlaget om Kjøbenhavns Befæstning og nedlægger Indsigelse imod de Befæstningsarbejder, der under Ministeriets eller privat Ledelse foretages uden Rigsdagens Samtykke, gaar Thinget over til Dagsordenen.“

Mindretallet (Hedemann, Thomsen, Tvermoes og Wagner) kan ikke tiltræde det af Flertallet stillede Forslag til en motiveret Dagsorden, hvilket Forslag det hverken finder begrundet ved de nye Oplysninger, som Flertallet har fremsat, eller ved Flertallets tidligere Fremstillinger af denne Sag. Hvad Erklæringen fra Ingenieur- og Artillerigeneralen angaar, da skal man bemærke, at forjaaviddt Flertallet i Anvendelsen af Pantserkonstruktioner og den dermed i Forbindelse staaende Formindstelse af Kanonernes Antal seer en Svækkelse af Fæstningens Forsvarskraft, turde der være Anledning til at fremhæve, at disse Konstruktioner tværtimod maa siges i meget høi Grad at styrke Forsvaret. Baseres dette nemlig væsentlig paa et stort Antal udkæfede Kano-